Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Korjattu versio 19.9.2025 ~~17.9.2025~~

Strategia- ja ohjausyksikön johtaja Tiina Snellman
Sisäministeriö, pelastusosasto

Eduskunnan hallinto- ja turvallisuusjaosto, torstai 18.9.2025 klo 13.00 / VNS 6 / 2025 vp
Valtioneuvoston selonteko sisäisestä turvallisuudesta

Teema: Pelastustoimen tilanne ja rahoitus (ml. sopimuspalokuntien tilanne ja rahoitus)

1. Sisäisen turvallisuuden selonteon linjaukset

Sisäisen turvallisuuden selonteon lähtökohtana painotetaan Suomen turvallisuustilanteen vakautta ja sitä, että Suomi on yksi maailman turvallisimmista maista. Toisaalta todetaan, että Suomen turvallisuusympäristö on perustavanlaatuisesti ja pitkäkestoisesti muuttunut sekä Venäjän hyökkäyssodan että geopoliittisten muutosten seurauksena.

Pelastustoimen viranomaiset ja sopimushenkilöstö ovat ensivaste monissa uhissa aina arkipäivän onnettomuuksista vakaviin turvallisuusuhkiin ja poikkeusoloihin. Selonteon mukaan *pelastustoimen viranomaisten suorituskykyä tulisi edelleen kehittää vastaamaan toimintaympäristön muutokseen, ottaen huomioon pelastusviranomaisten kyky huolehtia siviiliväestöön kohdistuviin uhkiin varatutumisesta ja sen edellyttämistä järjestelyistä*. Lisäksi johtopäätösten mukaan *Suomella tulee olla kyky varautua myös erityisen vakaviin uhkiin, kuten sotaan ja aseelliseen konfliktiin.* Nykytilanteessa Suomi ei kykene kaikilta osin vastaamaan häiriötilanteiden ja poikkeusolojen asettamiin vaatimuksiin.

Sisäisen turvallisuuden selonteon yksi keskeinen painopiste ja tavoite on *siviiliväestön tehokas suojaaminen laajoissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa*. Yhteiskunnan kyky suojata siviiliväestöä mahdollistaa elintärkeiden toimintojen jatkumisen. Siviiliväestön suojaamisen rinnalla selonteossa on tunnistettu tarve vahvistaa ihmisten sitoutumista *omatoimiseen varautumiseen*, mikä osaltaan parantaa yhteiskunnan kriisinkestävyyttä. Selonteossa nostetaan esiin myös kriittisen infran vaurioittaminen yhtenä hybridivaikuttamisen keinona, mikä voi mm. vaikeuttaa viranomaisten toimintaa ja aiheuttaa esim. avunsaannin pitkittymistä.

Selonteon mukaan ihmisten *avunsaannin turvaaminen hätätilanteessa* on keskeinen edellytys, jolla ylläpidetään luottamusta yhteiskuntaan ja viranomaisiin. Palveluiden saatavuuden turvaaminen on erityisen haastavaa harvaan asutuilla alueilla, joissa välimatkat ovat pitkät ja toimintavasteajat pidempiä. Sopimuspalokuntien merkitys alueilla on keskeinen.

Muuttunut turvallisuustilanne edellyttää pelastustoimelta mittavia, aikaa vieviä uudistuksia, joiden toteuttaminen olemassa olevien määrärahojen puitteissa ei ole mahdollista. Hyvinvointialueiden rahoitusmalli ei turvallisuusympäristön aiheuttamiin, äkillisiin valtakunnallisiin ja alueellisiin tarpeisiin vastaamiseksi ole onnistunut. Suorituskykyjen kasvattamisen ja uusien kykyjen kehittämisen, mukaan luettuna materiaalisen varautumisen valmiudet ja osaamisen kehittäminen, tulisi tapahtua pääsääntöisesti lähivuosien aikana kaikilla hallinnontasoilla; valtakunnallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla yhtäaikaisesti.

2. Väestönsuojeluun varautuminen ja väestönsuojat

Väestönsuojeluun varautumisen tila

Pelastustoimen ja väestönsuojeluun varautumisen ja huoltovarmuuden tilaa on arvioitu useissa sisäministeriön selvitys- ja kehittämishankkeissa vuosina 2019–2025. Lisäksi Ukrainan opit -tutkimushankkeessa esitettiin useita suosituksia nykytilanteeseen (Ukrainan opit: Ukrainan sodan vaikutukset siviiliyhteiskuntaan sekä väestön suojaaminen sodan aikana, Pelastusopisto 2025). Pelastustoimen viranomaisten varautumista ja väestönsuojelua koskevia kansallisia kehittämistarpeita ovat selvitysten perusteella pelastustoimen viranomaisohjeiden, valmiussuunnittelun ja toimintamallien kehittäminen, väestön varoittamisen järjestelyt, pelastustoiminnan ja muun väestönsuojelutoiminnan materiaalisen varautumisen parantaminen sekä henkilöstön osaamisen kehittäminen.

Pelastustoiminnan, väestön varoittamisen ja suojaamisen suorituskyvyt vakavimmissa poikkeusoloissakin pohjaavat suurelta osin pelastusviranomaisten normaaliolojen suorituskykyyn ja järjestelmiin. Sisäministeriön ja aluehallintovirastojen asiantuntija-arvioiden ja selvitysten mukaan väestönsuojeluun varautumisen tasossa on hyvinvointialueiden pelastuslaitosten välillä merkittäviä eroja eikä se ole kaikilta osin lain edellyttämällä tasolla ja muuttuneen turvallisuusympäristön vaatimuksia vastaava. Useiden väestön suojaamiseen varautumiseen kuuluvien osa-alueiden suunnittelu tai toimeenpano on puutteellista. Myös suunnitelmien ja toiminnan yhteensovittamisessa on puutteita hyvinvointialueilla. Väestönsuojelun johto- ja erityishenkilöstön koulutuksessa on havaittu puutteita.

Nykytilanteessa väestönsuojelun varautumisen valmiudet eroavat hyvinvointialueiden välillä ja hyvinvointialueiden erilaiset käytännöt hidastavat toimintojen kehittämistä ja yhdenmukaistamista. Hyvinvointi-alueiden yleiskatteellisen rahoituksen joustamattomuus nopeasti muuttuneessa tai muuttuvissa turvallisuusympäristön muutoksissa ei ole optimaalinen toiminnan sopeuttamiseksi vastaamaan sitä. Tilanne muodostaa merkittävän riskin siviiliväestön suojaamiselle, mutta myös pelastustoimen palvelutuotannon jatkuvuudelle. Eräillä hyvinvointialueilla on kuitenkin tapahtunut positiivista kehitystä viime vuosina.

Hyvinvointialueiden haastavasta taloustilanteesta johtuvat säästöt hidastavat ja estävät toiminnan kuntoon saattamisen. Hyvinvointialueen pelastuslaitoksien päätoimisesta henkilöstöstä ainoastaan 0,86 % on varattu väestönsuojeluun varautumisen suunnitteluun. Suorituskyvyn kehittäminen edellyttää, että myös koulutus- ja harjoitustoimintaan tulisi panostaa nykyistä enemmän huomioiden työtehtävissä ja turvallisuusympäristössä tapahtuvat muutokset.

Vaaratiedottamisen ja väestön varoittamisjärjestelmän kehittäminen tulee selonteon mukaan saattaa vastaamaan turvallisuusympäristön muutosta. Lisäksi tulee varmistaa järjestelmien toiminta myös poikkeusoloissa. Hyvinvointialueen pelastuslaitokset vastaavat väestön varoittamisesta sekä siihen tarvittavista hälytinjärjestelmistä. Sisäministeriö on saanut määrärahaa vuosille 2025-2026 vaaratiedotejärjestelmän ja väestön varoittamisen järjestelyjen kehittämiseksi.

Pelastustoimen ja väestönsuojelun alalla on kahden- ja monenvälisen (EU, Pohjoismaat, Itämeren valtiot) varautumisyhteistyön merkitys viimeisimpien vuosien aikana kasvanut. Lisäksi NATO-jäsenyys tarkoittaa yhteisen suunnittelun lisääntymistä. Turvallisuuspoliittisten riskien lisäksi osaltaan myös ilmasto- ja sääriskit edellyttävät esimerkiksi EU:n pelastuspalvelumekanismin

puitteissa tehtävän yhteistyön ja kapasiteettien sekä osaamisen kehittämistä pelastustoimen osalta. Kansainvälisen yhteistyön osalta pelastustoimen voidaan katsoa toteuttavan jo verrattain hyvin selonteon tavoitetta EU:n yhteiseen varautumispolitiikkaan vaikuttamista.

Pelastustoimen ja väestönsuojelun materiaalinen varautuminen

Selvitys- ja kehittämishankkeiden mukaan pelastustoimella ei ole tällä hetkellä poikkeusoloissa ja väestönsuojelutehtävissä tarvittavia materiaalisia valmiuksia ja suorituskykyjä (mm. suojavarusteet, materiaalireservit, erikoiskalusto, muut materiaaliset ja logistiset kyvykkyydet) tai osaamista. Pelastustoimen materiaaliset ja logistiset valmiudet eivät myöskään mahdollista useasta yhtäaikaisesta valtakunnallisia suorituskykyjä edellyttävästä tilanteesta selviytymistä.

Sisäministeriön pelastusosaston arvion mukaan pelastustoimen ja väestönsuojelun materiaalisen varautumisen saattaminen vastaamaan pitkäkestoisia poikkeusolojen uhkia edellyttäisi noin 300 miljoonan euron lisämäärärahaa ja noin 10-15 miljoonan euron vuosittaisen ylläpitokustannuksen lisämäärärahatarvetta. Määrärahatarve koostuu pelastustoimen olemassa olevan kaluston päivittämisestä toimintaympäristön vaatimuksia vastaavaksi, materiaalisten kyvykkyyksien kasvattamisesta toimintaympäristön vaatimusten tasolle ja puuttuvien materiaalisten kyvykkyyksien hankinnasta, tarvittavien materiaalireservien muodostamisesta, osaamisen kehittämisestä sekä henkilöstökustannuksista.

Väestönsuojat ja omatoiminen varautuminen

Väestönsuojia koskevan selvitystyön (VN julkaisu 2023:57) mukaan Suomessa oli vuoden 2022 lopussa noin 50 500 väestönsuojaa, joissa oli suojapaikkoja noin 4.8 miljoonalle henkilölle. Väestönsuojat ovat erittäin suurelta osin *rakennuskohtaisia suojia*, eli ovat suunniteltu kyseisessä rakennuksessa olevien ihmisten suojaamiseen. Koko maassa on vain alle 100 *yleistä väestönsuojaa*, jotka ovat tarkoitettu liikkuvan väestön suojaamiseen. Eniten yleisiä väestönsuojia on Helsingissä, etupäässä ydinkeskustassa. Esimerkiksi Espoossa tai Vantaalla ei ole yhtään yleistä väestönsuojaa, Tampereella vain yksi. Tästä syystä Suomessa tyypillisesti ei ole asumiseen liittyen etukäteen osoitettua suojapaikkaa, jos samassa rakennuksessa ei ole väestönsuojaa, muutaman suuren kaupungin ydinkeskustaa lukuun ottamatta.

Väestönsuojia koskevan selvityksen mukaan väestönsuojat ovat Suomessa varsin hyvässä kunnossa, sillä 91 % suojista täytti arviointikriteerit konventionaalisten aseiden osalta ja 83 % asevaikutusten aiheuttamien kaasu- ja säteilyvaaratilanteiden osalta. Suurimmat ongelmat väestönsuojien osalta selvityksen mukaan liittyivät osaamiseen väestönsuojien varsinaisessa käytössä, sillä ohjeita ei ole juurikaan annettu. Sisäministeriössä onkin parhaillaan käynnissä Palosuojelurahaston rahoittama hanke kansalaisille ja väestönsuojien parissa toimivien ohjeistamiseksi (SM001:00/2024), jossa tuotetaan ohjeet pelastussuunnitelmaan, väestönsuojien käyttöönotto- ja käyttösuunnitelmaan sekä väestönsuojien kunnossapitoon ja tarkastukseen. Ohjekokonaisuudesta puuttuu viranomaisohjeiden kokonaisuus, jonka tarpeista tehtiin esiselvitys Pelastusopistolla 2024 (Pelastusopiston julkaisu B-sarja: Tutkimusraportit 2/2025).

Väestönsuojelun kehittämiseen on myönnetty vuosille 2026-2028 (JTS 2026-2028, LTA II 2025) yhteensä 35 miljoonaa euroa. Siitä väestönsuojien alueellisen kohdentumisen avustamisen osuus on yhteensä n. 25 milj. e. Määrärahalla on tarkoitus vastata väestön sodanaikaisen suojaamisen tarpeisiin, erityisesti huomioiden hallitusohjelman kirjaukset, väestönsuojelun ja väestönsuojien nykytilaselvityksessä havaitut kehittämistarpeet sekä Ukrainan sodan opetukset väestön

suojaamisessa. Väestönsuojien kehittämisen avustuskohteina olisivat alustavan vielä tarkentuvan suunnitelman mukaan olemassa olevien väestönsuojien kunnossapito ja modernisointi, tilapäisten väestönsuojien rakentamiseen varautuminen sekä väestön omatoimisen suojautumisen tukeminen. Selonteossa esitettyjen toimenpiteiden toimeenpano koskien omatoimisen varautumisen vahvistamista sekä väestönsuojien riittävyyden varmistamista suhteessa väestömäärään, edellyttävät kuitenkin määrärahalisäyksiä.

3. Pelastustoiminta

Kansalliset ja kansainvälisen toimintaympäristön muutokset edellyttävät pelastustoiminnan ja sen johtamisjärjestelmän suorituskyvyn vahvistamista niin paikallisella, alueellisella kuin valtakunnallisellakin tasolla. Uhkatason noustua pelastustoiminnan suorituskyvyssä on todettu puutteita. Myös ilmaston muuttuessa laajojen metsäpalojen tai useiden yhtäaikaisten laajojen metsäpalojen riski kasvaa, mikä edellyttää kokonaisvaltaisesti pelastustoimen suorituskyvyn parantamista.

Suorituskyvyn vahvistaminen edellyttää riittävästi osaavaa henkilöstöä, pelastustoimintaan tarvittavien materiaalien hankkimista ja valtakunnallisesti yhdenmukaisten tietojärjestelmien kehittämistä. Suorituskykyjen käyttö tulee myös suunnitella siten, että niitä pystytään hyödyntämään kaikissa turvallisuustilanteissa.

Pelastajapulaa on korjattu lisäämällä opiskelijamääriä Pelastusopistolla sekä Helsingin pelastuskoululla. Pelastajien määrän lisäämisen lisäksi henkilöstöpulan korjaaminen edellyttää myös päätoimisen ja sopimushenkilöstön riittävää kouluttamista. Oppilaitokset ovat kuitenkin joutuneet kohdentamaan resurssejaan pelastajakoulutukseen, jolloin esimerkiksi alipäällystö- ja päällystötutkintojen järjestämistä on samanaikaisesti jouduttu supistamaan. Myöskään koulutuksen sisällölliseen kehittämiseen ei ole ollut sen edellyttämiä riittäviä resursseja.

<u>Sopimuspalokuntien toiminnan jatkuvuuden turvaaminen</u>

Sopimuspalokunnat ovat hyvinvointialueilla tärkeitä toimijoita niin pelastustoiminnan päivittäistilanteissa kuin poikkeusoloissakin. Erityisesti harvaan asutulla alueella sopimuspalokuntien merkitys on elintärkeä yhteiskunnan turvallisuuden tuottajina. Sopimuspalokuntatoimintaa haastaa kuitenkin henkilöstövaje, ja toiminnan jatkuvuudesta kannetaan huolta. Lisäksi toimintaympäristön jatkuva muutos asettaa uusia vaatimuksia toiminnan kehittämiselle.

Sopimuspalokunta- ja vapaaehtoistoiminnan toimintaohjelmaa valmistellaan sisäministeriön johdolla alan kehittämistyöryhmässä, joka on asetettu helmikuussa 2025. Kehittämistyöryhmän työn tarkoitus on antaa valtakunnalliset suuntaviivat hyvinvointialueille kehittää toimintaa yhdessä sopimuspalokuntien kanssa. Sopimuspalokuntatoiminnan jatkuvuus on turvattava.

Viranomaistoiminnan lähtökohtana on samantasoisten palveluiden turvaaminen toimintaympäristöltään samankaltaisilla alueilla. Muuttunut toimintaympäristö, yhteiskunnalliset muutokset ja hyvinvointialueiden säästöt haastavat pelastustoimen palveluiden yhdenvertaista saatavuutta. Pelastustoimen palveluiden vahvistaminen normaalioloissa on tärkeää, koska toiminta häiriö- ja poikkeusoloissa perustuu arjen onnettomuuksien hoit Pelastustoimen öljyntorjuntavalmius merellä ja kehitystarpeet

Pelastustoimen öljyntorjuntavalmius merellä ja kehitystarpeet

Suomenlahdella on merkittävä vakavan ja monialaisen merionnettomuuden riski. Laaja merellinen häiriötilanne, kuten suuri alusöljyonnettomuus muodostaa merkittävän uhkan Suomen huoltovarmuudelle, ja estäen pahimmassa tapauksessa täysin meriliikenteen kaupallisiin satamiin vaikutusalueellaan. Suomen merialueiden ympäristövahingon (YVT) öljyn- ja muiden vaarallisten aineiden aiheuttamien onnettomuuksien torjuntavastuu jakautuu Rajavartiolaitoksen ja alueellisten pelastuslaitosten kesken.

Hyvinvointialueuudistuksessa öljyntorjunnan rahoitus siirtyi hyvinvointialueiden vastuulle. Pelastuslaitosten öljyntorjuntaan varautuminen oli ennen hyvinvointialueuudistusta turvattu käytännössä erillisrahoituksella, jonka tuotti Öljysuojarahasto (ÖSRA). Pelastuslaitoksille maksetut öljyntorjuntavalmiuden ylläpito- ja koulutuskorvaukset vuosina 2014-2023 olivat noin 3-4 milj. euroa vuosittain, kalustohankintojen tasot ovat vaihdelleet 4-10 milj. e. Hyvinvointialueiden talouden tiukentuessa on nostettu esiin huoli rahoituksen jatkumisesta. Rahoituksen heikkeneminen voisi heikentää öljyntorjunnan toimintamahdollisuuksia jo parissa vuodessa merkittävästi.

4. Onnettomuuksien ehkäisyn palvelut

Pelastustoimen onnettomuuksien ehkäisytyön tavoitteena on väestön omatoimisen varautumisen vahvistaminen sekä onnettomuuksien määrän ja onnettomuuksista aiheutuvien henkilö- ja aineellisten vahinkojen vähentäminen. Onnettomuuksien ehkäisyn palvelut käsittävät ohjauksen, neuvonnan ja turvallisuusviestinnän sekä valvontatoiminnan kuten palotarkastukset. Palvelutaso on pysynyt hyvällä tasolla. Onnettomuuksien ehkäisyn henkilöresursseissa on hyvinvointialueiden säästöjen aikaansaamaa vajausta, minkä seurauksena valvontatoimintaa ja turvallisuusviestintää on vähennetty eikä toiminnan suunnitteluun ja osaamisen kehittämiseen ole pystytty panostamaan riittävästi.

Onnettomuuksien ehkäisyn keskeiset haasteet liittyvät toimintaympäristön muutoksiin. Erityisesti paloriskejä lisää väestön ikääntyminen. Myös teknologinen kehitys, kuten ladattavien laitteiden ja akkujen lisääntyminen sekä uudet energiamuodot, vaikuttavat riskikehitykseen.

5. Hyvinvointialueen pelastustoimen talouden tilannekuva

Hyvinvointialueiden pelastustoimen laskennallinen valtion rahoitus on kaikkiaan 580,5 miljoonaa euroa vuonna 2025. Vuoden 2025 nettokustannustasoksi arvioidaan tilinpäätösennusteessa 602,4 miljoonaa euroa. Pelastustoimen nettokustannukset ovat 21,9 miljoonaa euroa laskennallista rahoitusta korkeammat vuonna 2025. Hyvinvointialueet kohdentavat pelastustoimelle yleiskatteisesta rahoituksesta laskennallista osuutta enemmän rahoitusta.

Kaikkiaan hyvinvointialueiden pelastustoimen rahoitus on kasvanut 16,5 prosenttia vuodesta 2023 vuoteen 2025 verrattuna ja nettokustannukset vastaavasti 10,5 prosenttia. Laskennallisen rahoituksen kasvu on ollut nettokustannusten kasvua suurempaa hyvinvointialueiden toimintavuosia tarkastellen. Vuonna 2026 pelastustoimen laskennallinen rahoitus tulee kasvamaan 1,6 prosenttia vuoteen 2025 verrattuna.

Vuoden 2025 tilinpäätösennusteen nettokustannustasoon verrattuna nousua vuoden 2022 nettokustannustasosta on jo lähes 121 miljoonaa euroa (+25,1 %). Näiden lisäksi

pelastustoimessa realisoituu lähivuosina kustannusten nousupaineita palveluiden saattamisesta lakisääteiselle tasolle pelastajien rekrytointien muodossa (937 pelastajaa vuoteen 2032 mennessä, 59 milj. €) sekä ICT-ylläpito- ja päätelaitteiden hankintakustannuksista (Tuve, KEJO, Virve 2). Näiden kustannusten ajoittuminen tuleville vuosille riippuu alueiden aikatauluista ja päätöksistä sekä viranomaisradioverkon alasajosta.

Pelastustoimen säästöt hyvinvointialueilla

Pelastustoimi on osallistunut alueilla talouden sopeutukseen, vaikka pelastustoimi on tehnyt toiminnan tehostamista ja uudistamista jo vuodesta 2004 lähtien. Säästöt ovat kohdistuneet vuosina 2024 ja 2025 suorituskyvyn ylläpitämiseen ja kehittämiseen liittyviin tekijöihin (henkilöstö, kalusto, palvelutasopäätöksen mukainen kehittäminen, koulutus), jotka hidastavat pelastustoimen palveluiden saattamista lakisääteiselle tasolle. Vuonna 2024 on säästöjä toteutettu pelastustoimessa yhteensä 14,3 miljoonaa euroa. Säästöjen kohdentuminen on ollut vaihtelevaa hyvinvointialueilla, säästöjen vaihteluvälin ollessa 0–3,4 miljoonaa euroa. Vuoden 2025 säästötavoite on yhteensä 14,7 miljoonaa euroa. Säästötavoitteet ovat alueilla 0 ja 3,5 miljoonan euron välillä.

Pelastustoimen investointivelka

Pelastustoimen lakisääteisten palvelujen tuottamiseksi tarvitaan suorituskykyä niin palveluverkon kuin käytettävän kaluston suhteen. Pelastusasemaverkko yhdessä kaluston kanssa muodostaa palveluverkon. Pelastustoimen investoinnit koostuvat pitkälti rakennus- ja kalustoinvestoinneista, kuten erilaisista ajoneuvoista, varusteista, öljyntorjuntakalustosta ja muusta kalustosta.

Pelastustoimen investointitaso on ollut hyvinvointialueille siirtymistä edeltävinä vuosina alhainen, mikä on johtanut investointi- ja korjausvelkaan. Investointivelkaa on arvioitu syntyneen 29 miljoonaa euroa vuoteen 2022 verrattuna. Pelastustoimen järjestämisvastuun siirryttyä hyvinvointialueille investointitaso on noussut. Vuonna 2023 pelastustoimi investoi keskimäärin 12,09 euroa per asukas ja 2024 12,40 euroa per asukas. Aluekohtainen vaihtelu on kuitenkin suurta.

Sisäministeriö on kehittämässä kustannustehokkaasti kansallisia pelastustoimen tietojärjestelmiä keskitetysti ministeriöstä käsin. Pelastustoimen tietojärjestelmien kehittäminen ja käyttöönoton varmistaminen vahvistaa hallitusohjelman tavoitteen mukaisesti pelastustoimen järjestelmää vastaamaan muutoksiin Suomen turvallisuusympäristössä, yhteiskunnan rakenteiden muutoksissa, teknologian kehittymiseen sekä ilmastonmuutokseen ja sään ääri-ilmiöihin. Kokonaisuus lisäksi vastaa hallitusohjelman mukaan digitalisaation ja teknologian julkisten palveluiden laadun, tehokkuuden ja saatavuuden parantamiseksi. Pelastustoimen kansallisten tietojärjestelmiin ei kuitenkaan ole osoitettu pysyvää rahoitusta ylläpitokustannuksien osalta eikä kokonaisuuden kehittämiseen vuodesta 2027 alkaen.

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Korjattu versio 19.9.2025 ~~17.9.2025~~

Kirkkokatu 12, Helsinki
PL 26, 00023 Valtioneuvosto
Vaihde 0295 480 171 | kirjaamo.sm@gov.fi | www.intermin.fi